

[Korsgaard.]

har dækket Udgifterne eller ikke. Men herom udtaler Finansministeren kun det ene, at det har de ikke, Indtægterne har givet mindre, end Udgifterne beløb sig til.

Det forekommer mig, at den højtærede Minister her kommer en Smule let fra det. Hvis den højtærede Minister vilde sige, at han ikke kan regne ud paa Kroner og Øre — fordi en hel Del af Indtægterne falder under Toldpositionerne —, hvor meget man rettelig skal regne, som Indtægter formedelst Kriselovgivning, maa jeg naturligvis give ham Ret deri. Men jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at det meget let lod sig gøre at opstille et Regnskab, der ikke afveg med mere end 1 Mill. Kr. fra det helt rigtige, over Kriselovens Udgifter paa den ene Side og deres Indtægter paa den anden. Dette har den højtærede Minister ikke gjort, han lader Toldafgifter og indirekte Afgifter blive i ganske den samme Pulje, om jeg saa maa sige, som den, man normalt bruger ved Regnskabet over Indtægter. I Virkeligheden giver altsaa Tillægsbevillingsloven paa dette Omraade aldeles ikke de Oplysninger, den burde give.

At Indtægterne ad indirekte Vej i hvert Fald, hvis der ikke var sket Fald paa Grund af Tiderne, burde være væsentlig større paa Grund af de Forhøjelser af indirekte Afgifter, der er gennemført i Juni Maaned i Særdeleshed, er jo klart. Men trods det viser det sig altsaa, at Toldafgifterne er faldet med ikke mindre end 17 Mill. Kr., og Spritten, for at nævne det, der kommer næst efter, med 4,7 Mill. Kr. Omvendt er Indtægten paa Øl og Tobak steget en Smule. Men det er slet ikke i Forhold til de Indtægter, vi ved Kriselovens Vedtagelse regnede med at skulle faa frem ad den Vej.

Det forekommer mig, at man har Lov til at beklage sig over, at en vis Deling af disse Satsers paa Grundlag af Kriselovgivningen ikke er opstillet, i hvert Fald som en forklarende Bemærkning. Paa et tidligere Tidspunkt har jeg i Finansudvalget stillet Spørgsmaal desangaaende, men Svaret var ikke opmuntrende i Retning af, at jeg tør vente mig, at vi faar videre Oplysninger herom.

Altsaa, Kriselovene har sikkert givet en væsentlig større Udgift, end de har skaffet Indtægt. Bortset herfra er der ingen Tvivl om, at man ogsaa uden Kriselovene vilde have et meget betydeligt Underskud i Aar, altsaa et langt større Underskud end det, som er at finde paa det Regnskab, Finansministeren har fremlagt.

Udover det ekstraordinære i Situationen, som regnskabsmæssigt fremkaldes ved Kriselovene, har vi et Moment, jeg allerede har omtalt, nemlig dette, at Finansministeren nu tager visse Ting med som Indtægter, som før ikke har været taget med som saadanne, og herom vil jeg gerne sige et Par Ord.

Den højtærede Finansminister siger angaaende Skovvæsenet, at det er rimeligt at medtage Værdien af det Brænde, man har liggende, som en Indtægt; og det gør han nu paa den Maade, at han dels tager Værdien af det normale Lager med som Indtægt, dels Værdien af det Lager, som er fremkommet, fordi man har skovet usædvanlig meget, bl. a. for at skaffe Arbejde. Regnskabsmæssigt og sammenligningsvis vilde der ikke være noget at sige til, at han tog det forøgede Lager med; men naar han ikke alene tager det med, men ogsaa det andet, bliver Regnskabet paa dette Punkt misvisende. Hovedhensigten har vel ogsaa været ad denne noget unormale Vej at skaffe sig en Indtægt paa 1,3 Mill. Kr.

Paa tilsvarende Maade forholder det sig med Indtægten af Stats-Laanefonden. Denne Fond har man med Hensyn til Renter ladet hvile i sig selv; men da nu Fonden efterhaanden er blevet stor — i hvert Fald er dens Værdi paa Papiret stor —, har man herigennem efter Ministerens Mening faaet Adkomst til at skaffe Staten ad denne ekstraordinære Vej, sammenligningsvis i hvert Fald, en Indtægt paa 2,3 Mill. Kr.

Overfor denne særlige Indtægt vil jeg gerne sige, at hvis de Panter, man har, er gaaet efter, og det er konstateret, at de i Virkeligheden er det værd, hvortil de staar, skal jeg ikke have noget at indvende imod, at man i Fremtiden bruger denne Vej, dog at man naturligvis saa maa erkende, at det er noget, man ikke tidligere har gjort. Men jeg nærer mine meget store Tvivl om, om man i Løbet af disse Kriseaar paa disse Fonds i Virkeligheden afskriver, hvad man skulde afskrive. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis det var en privat Bank eller Sparekasse, der behandlede disse Panter, som de behandles fra Statens Side, og det saa gik denne Institution galt paa et senere Tidspunkt, vilde den i høj Grad komme i Konflikt med Aktieselskabsloven. Jeg tvivler nemlig meget stærkt om, at Panternes Værdi ikke burde nedskrives en hel Del udover det, de er nedskrevet, nemlig det, som er ganske aabenbart tabt. Men enhver vil jo vide, at i en Udlaansvirksomhed vil man meget ofte paa et tidligere Tidspunkt vide, at der i Virkeligheden vil komme ret store Tab.